

Sygn. akt III KZ 6/16

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy

w sprawie M. W.

skazanego z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron

w dniu 12 lutego 2016 r.,

zażalenia obrońcy skazanego na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu

Okręgowego w .z dnia 20 października 2015 r.,

o odmowie przyjęcia kasacji.

postanowił:

**uchyla zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazuje prezesowi
Sądu Okręgowego w celu ponownego sprawdzenia spełnienia
formalnych warunków dopuszczalności kasacji obrońcy.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia kasacji obrońcy skazanego M. W. od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 23 kwietnia 2015 r., albowiem oskarżony został skazany na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania co uniemożliwia wniesienie kasacji na korzyść oskarżonego. Jednocześnie Sąd Okręgowy zauważył, że w pkt 1 i 2 kasacji zostały postawione uchybienia wskazane w art. 439 k.p.k., tzn. z art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. i z art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k., jednakże samo formalne powołanie się w kasacji na uchybienia przewidziane w art. 439 § 1 k.p.k., bądź całkowite bezpodstawne nazwanie takim uchybieniem sytuacji, która bez wątpliwości nie stanowi naruszenia prawa wymienionego w tym przepisie, nie czyni dopuszczalną kasacji podlegającą ograniczeniom określonym w art. 523 § 2 k.p.k.

Skarżący podniósł pozbawienie oskarżonego prawa do obrony wyrażające się w odstąpieniu od merytorycznego i formalnego rozpoznania apelacji obrońcy, podczas gdy apelacja obrońcy nie została przyjęta. Nie zachodzi również sytuacja z art. 439 pkt 10 k.p.k.; obrońca uczestniczył w czynnościach.

Również mimo formalnego powołania przesłanki z art. 439 pkt 7 k.p.k. kasacja nie wskazuje na żadną sprzeczność w treści orzeczenia uniemożliwiającego jego wykonanie, a w treści tego zarzutu skarżący wskazuje na naruszenie zakazu pogarszania sytuacji oskarżonego, przy czym uzasadnienie w istocie nie precyzuje w jaki sposób zakaz miałby zostać naruszony.

Powyższe zarządzenie zaskarżył zażaleniem obrońca skazanego, zarzucając

1) rażące naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 423 § 2 k.p.k. poprzez ich błędną interpretację i zastosowanie skutkiem czego bezzasadnie uznano, że skarżący oraz jego obrońca nie są uprawnieni do złożenia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 23 kwietnia 2015 roku wydanego w sprawie o sygn. akt: XIII Ka .../15, podczas gdy w rzeczywistości kasacja obrońcy wywiedziona od ww. wyroku została oparta na uchybieniach wymienionych w treści art. 439 k.p.k.;

2) sprzeczność ustaleń faktycznych z treścią materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, a w szczególności niezasadne przyjęcie, że zarzuty naruszenia treści art. 439 § 1 pkt 7 i 10 k.p.k. stanowią jedynie zarzuty formalne a nie merytoryczne, podczas gdy w rzeczywistości ocena taka jest nieprawidłowa a nadto winna pozostawać w gestii Sądu Najwyższego, jako uprawnionego do rozpoznania wniesionej prawidłowo pod względem formalnym kasacji. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zaważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne.

Przepis art. 530 § 2 k.p.k. powierza prezesowi sądu odwoławczego kontrolę formalną kasacji, wskazując że odmowa przyjęcia kasacji następuje m. in. wtedy, gdy kasacje oparto na innych powodach niż wskazane w art. 523 § 1 k.p.k.

Zgodnie z art. 526 § 1 k.p.k. skarżący ma obowiązek wskazania określonych uchybień w zakresie naruszeń objętych art. 439 § 1 k.p.k. albo innych uchybień

stanowiących rażąco naruszenie prawa mogących mieć istotny wpływ na treść orzeczenia.

Wniesiona w sprawie kasacja obrońcy skazanego spełnia wymagania formalne – wskazuje bowiem na powody określone w art. 523 § 1 k.p.k., nadto w realiach sprawy, wobec skazania na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, ograniczenia przewidziane w art. 523 § 2 k.p.k. nie dotyczą przedmiotowej kasacji, gdyż powołuje się ona w pkt 1 i 2 na uchybienia określone w art. 439 § 1 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.).

Kontrola formalna kasacji uprawnia i zobowiązuje prezesa sądu odwoławczego do sprawdzenia jedynie tego, czy kasację oparto na powodach wskazanych w art. 523 § 1 k.p.k., nie daje natomiast żadnych podstaw do badania i oceny zasadności zarzutów kasacji, jak to miało miejsce w niniejszej sprawie. Oczywiście jest bowiem, że kontrola formalna nie może przerodzić się w merytoryczne orzekanie w przedmiocie kasacji.

Uznając trafność zarzutów zażalenia, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

kc